

Negdje sredinom jula dobili smo poziv jedne bh. kompanije za putovanje našeg novinara u Beč. Naše je bilo da sredimo samo jednu sitnicu - vizu u austrijskoj ambasadi. Računajući na čuveni olakšani vizni režim, mislili smo da će kolegica koja ide za Beč, bez mnogo napora, završiti "pojednostavljene procedure". A, onda, spektakl...

Najprije smo na web-stranici Ambasade Austrije u BiH saznali za novinu u vidu uplate 31,50 KM u banci (nagradno pitanje glasi iz koje države je banka u kojoj se JEDINO može uplatiti dotični iznos?), kako biste dobili PIN koji ćete ukucati kada nazovete Službu za vize Ambasade Austrije. Uredno smo platili traženi iznos, čekali 24, pa 36 sati da neko tamo negdje aktivira PIN i, na kraju, završili u banci u kojoj je uplaćen famozni PIN i slušali beskrajna, nemušta uvjeravanja službenika da je njihov posao samo da naplate PIN i uslugu za izvršenu uslugu, a ostalo je do nekog virtualnog centra tamo u Austriji. Naravno, na kraju nismo saznali ko je kriv što PIN ne funkcioniše, ali su ljudi iz austrijske ambasade ljubazno zakazali termin i bez ukucavanja famoznog PIN. Istini za volju, termin je u isto vrijeme imalo još dvadesetak ljudi, tako da je čekanje u redu (na plus 40) bilo neminovno, ali...

Dva dana bila sam bijesna na sve Austrijance svijeta (osim, možda, Mozarta i Hor Bečkih dječaka), kolegici sam pola u šali, pola u zbilji rekla da bi joj bilo bolje da je pjevačica folk muzike, nego što je novinar (vidim da se pjevači i pjevačice

ubiše radeći po zemljama Šengena, a za to osim vize, treba i radna dozvola, koliko je meni poznato).

A, onda sam shvatila da je moja ljutnja usmjerena u **totalno** pogrešnom pravcu i da je adresa na koju trebam usmjeriti svoju ljutnju tu, u Sarajevu, Banja Luci, Mostaru, a **nikako** tamo negdje među obroncima Alpa.

Niti je Oli Rhen kriv što mi, možda, možemo računati na putovanje bez viza tek tamo negdje iduće godine, ako...

Nije mi puno značila ni javna "prijetnja" stvarnih krivaca da će vratiti svoje diplomatske pasoše i uzeti običnosmrtničke pasoše, plaćati PIN, zakazivati termine, ići na razgovore, plaćati vize.

Kako ne mislim da će čimbenici EU puno uvažiti inicijativu za ukidanje viznog režima, predlažem pokretanje inicijative za ukidanje olakšanog viznog režima za nas koji još uvijek nosimo bh.pasoš. Molim, dakle, da se vrati otežani vizni režim od ranije, kada nije bio potreban PIN, koji ne treba baš svima sa bh. pasošima, na primjer onima koji rade za austrijske kompanije (što bi Orvel rekao "sve životinje su jednake, samo su neke jednakije od drugih") kada nismo predavali 12 dokumenata, niti smo ih trebali prevoditi na engleski ili njemački jezik, niti je bilo šanse da se viza dobije (barem kada su novinari u pitanju) na period kraći od mjesec dana. Eh, lijepi stari vizni režim... **B**

Aida Delić

Glavna i odgovorna urednica